

Sygn. akt: III U 946/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 stycznia 2015r.

Sąd Okręgowy w Ostrołęce III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSR del. do SO Monika Obrębska
Protokolant:	sekretarz sądowy Przemysław Dudziński

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 8 stycznia 2015r. w O.

sprawy z odwołania E. C.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w P.

o zwrot nienależnie pobranego świadczenia

na skutek odwołania E. C.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w P.

z dnia 17.10.2014r. **znak** (...)

orzeka:

oddala odwołanie

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 17.10.2014r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w P. dokonał rozliczenia przysługującej E. C. renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z osiągniętym w 2013r. przychodem i zobowiązał E. C. do zwrotu nienależnie pobranej renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z osiągniętym przychodem w 2013r. w wysokości 33 267,77 zł i przekroczeniem niższej kwoty granicznej ustalonej dla tego okresu w wysokości 30 661,20 zł tj. do zwrotu kwoty 2 606,57 zł.

E. C. wniosła odwołanie od powyższej decyzji podnosząc, że w styczniu 2013r. wypłacono jej należności za 2012r., z tytułu ekwiwalentu za niewykorzystany urlop w kwocie 1 053 zł oraz wynagrodzenie za okres od 27.11.2012r. do 30.11.2012r. w kwocie 589,68 zł i należności te powinny być doliczone do przychodu uzyskanego przez nią w 2012 roku. Wskazując na powyższe stwierdziła, że jej przychód za 2013r. wyniósł 31 625,09zł i przekroczył niższą kwotę graniczną jedynie o 963,89zł.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie wskazując, że odwołująca się w 2013r. uzyskała przychody przekraczające 70% przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia obowiązującego w tych miesiącach, a to zgodnie z art. 104 ust. 7 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych

skutkuje zawieszeniem prawa do świadczeń. Według organu rentowego za przychód osiągnięty przez emeryta lub rencistę uważa się przychód uzyskany w danym roku kalendarzowym, dlatego też nie ma podstaw do pomniejszenia przychodu za 2013r. o ekwiwalent za niewykorzystany urlop w kwocie 1 053 zł oraz wynagrodzenie za okres od 27.11.2012r. do 30.11.2012r. w kwocie 589,68 zł. ZUS stwierdził, że osiągnięty przez odwołującą przychód za 2013r. przekroczył niższą kwotę graniczną o 2 606,57 zł i tym samym uzasadniał zmniejszenie renty za 2013r. o wskazaną kwotę, stąd przyjąć należy, że E. C. pobrała nienależnie świadczenie, podlegające zwrotowi na podstawie art. 138 ust. 1 ustawy o emeryturach i rentach z FUS.

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

Od dnia 27.11.2012r. E. C. uprawniona jest do renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy przyznanej decyzją ZUS z dnia 26.02.2013r. W związku z kontynuowaniem zatrudnienia świadczenie rentowe pobierane przez odwołującą było co roku rozliczane w celu ustalenia, czy osiągany z tytułu zatrudnienia przychód nie uzasadniał zmniejszenia renty lub zawieszenia prawa do tego świadczenia.

W dniu 17.10.2014r. do ZUS wpłynęło pismo z dnia 16.10.2014r. z Samodzielnego Publicznego Zakładu Opieki Zdrowotnej Zespołu Zakładów (...) w M. informujące o wysokości przychodu odwołującej w 2013r. (pismo uzupełniające informację z dnia 30.09.2014r. – k. 42 a. r.). Z pism (...) i (...) Urzędu Wojewódzkiego wynika, że łączny przychód odwołującej się wyniósł w 2013r. łączną kwotę 33 267,77 zł.

ZUS dokonał rozliczenia renty odwołującej się i ustalił, że przychody uzyskane przez nią w 2013r. przekroczyły niższą kwotę graniczną ustaloną w tym okresie na 30 661,20zł i tym samym uzasadniały ograniczenie prawa do renty w tym okresie o kwotę 2 606,57zł. Decyzją z dnia 17.10.2006r. ZUS zobowiązał E. C. do zwrotu nienależnie pobranej renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy za 2013r. w łącznej kwocie 2 606,57zł.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o dokumentację zawartą w aktach rentowych o numerze (...)

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie wniesione przez E. C. jest niezasadne.

Przedmiotem sporu w rozpoznawanej sprawie jest kwestia, czy renta z tytułu niezdolności do pracy pobrana przez odwołującą E. C. za 2013r. w kwocie 2 606,57zł jest świadczeniem nienależnym i w związku z tym czy odwołująca jest zobowiązana do jej zwrotu.

Zgodnie z art. 138 ust. 1 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity - Dz. U. z 2013r. poz. 1440 ze zm.) osoba, która nienależnie pobrała świadczenia, jest obowiązana do ich zwrotu. Ustawodawca definiuje nienależne świadczenia w ustępie 2 powołanego przepisu stwierdzając, że są to świadczenia wypłacone mimo zaistnienia okoliczności powodujących ustanie lub zawieszenie prawa do świadczeń albo wstrzymanie wypłaty świadczeń w całości lub w części, jeżeli osoba pobierająca świadczenia była pouczona o braku prawa do ich pobierania, a także że są to świadczenia przyznane lub wypłacone na podstawie fałszywych zeznań lub dokumentów albo w innych przypadkach świadomego wprowadzenia w błąd przez osobę pobierającą świadczenia. Ponadto za nienależnie pobrane świadczenia uważa się również świadczenia wypłacone z przyczyn niezależnych od organu rentowego osobie innej niż wskazana w decyzji tego organu, o czym stanowi ustęp 3 powołanego przepisu.

W świetle powyższych przepisów, aby organ rentowy mógł skutecznie domagać się od E. C. zwrotu renty z tytułu niezdolności do pracy za 2013r., musi wykazać, że świadczenie to jest świadczeniem nienależnym w rozumieniu art. 138 ust. 2 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

W rozpoznawanej sprawie przy ocenie, czy renta pobrana przez odwołującą się za 2013r. jest świadczeniem nienależnym, należy uwzględnić treść przepisu art. 104 powołanej ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, regulującego kwestię zmniejszania i zawieszania świadczeń w przypadku osiągnięcia przychodu z tytułu działalności podlegającej obowiązkowi ubezpieczenia społecznego. Stosownie do treści art. 104 ust.

1 i ust. 8 prawo do emerytury lub renty ulega zawieszeniu lub świadczenia te ulegają zmniejszeniu w razie osiągnięcia przychodu w kwocie przekraczającej 70% przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia za kwartał kalendarzowy, ostatnio ogłoszonego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego, nie wyżej jednak niż 130% tej kwoty, o kwotę przekroczenia, nie większą jednak niż kwota maksymalnego zmniejszenia.

W roku 2013r. niższa kwota graniczna stanowiąca 70% przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia wynosiła 30 661,20 zł (M.P z 2013r. poz. 961), a odwołująca się uzyskała w tym roku przychód w wysokości 33 267,77 zł, a więc w wysokości przekraczającej kwotę graniczną uzasadniającą zmniejszenie prawa do renty.

W ocenie Sądu Okręgowego organ rentowy w pełni zasadnie przyjął, że ekwiwalent za niewykorzystany urlop za 2012r. w kwocie 1 053 zł oraz wynagrodzenie za okres od 27.11.2012r. do 30.11.2012r. w kwocie 589,68 zł., które zostały wypłacone odwołującej w styczniu 2013r. zostały zaliczone do przychodu za 2013r. Za dochód bowiem uważa się faktyczny dochód uzyskany przez emeryta lub rencistę w danym roku kalendarzowym (§ 1 ust. 1 Rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z 22.07.1992r.). Sąd Apelacyjny w Katowicach w wyroku z dnia 22.01.2008r., wydanym w sprawie o sygn. III AUa 237/07, LEX nr 470116 stwierdził, że przez faktyczny przychód uzyskany przez emeryta lub rencistę w danym roku kalendarzowym, który w myśl § 1 ust. 1 i 3 rozporządzenia z 1992 r. w sprawie szczegółowych zasad zawieszania lub zmniejszania emerytury i renty uwzględnia się przy ustalaniu, czy wystąpiły okoliczności powodujące zawieszenie lub zmniejszenie emerytury i renty, należy rozumieć faktyczny przychód osiągnięty w roku, w którym został pozostawiony do dyspozycji pracownika, tj. kiedy doszło do jego realizacji (wypłaty). Sąd Okręgowy cytowany pogląd w pełni podziela i aprobuje.

Reasumując powyższe nie może budzić wątpliwości, że E. C. pobrała nienależnie rentę z tytułu niezdolności do pracy w kwocie 2.606,57zł., która podlega zwrotowi na podstawie cyt. wyżej art. 138 ust. 1 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. Podnieść też należy, że odwołująca była pouczona o tym, że osiągnięcie przychodu w wysokości przekraczającej 70 % przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia będzie skutkowało zmniejszeniem świadczenia rentowego (pkt VI pouczenia zawartego na odwrocie decyzji z dnia 26.02.2013r. o przyznaniu prawa do renty).

Na marginesie wskazać należy, iż odwołująca, składając stosowny wniosek, może wnioskować o zastosowanie względem niej rozwiązania, o którym mowa w art. 138 ust. 6 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. Zgodnie z treścią tego przepisu organ rentowy może odstąpić od żądania zwrotu kwot nienależnie pobranych świadczeń w całości bądź w części, zmniejszyć wysokość potrąceń, lub zawiesić dokonywanie potrąceń, jeżeli zachodzą szczególne okoliczności.

Mając powyższe na uwadze, na zasadzie art. 477¹⁴ § 1 kpc, Sąd Okręgowy oddalił odwołanie E. C. od decyzji ZUS z dnia 17.10.2014r., gdyż jest ona zasadna i odpowiada prawu.